

ת"פ 45938/11/20 - מדינת ישראל נגד עומר אבו קווידר, עבדאלכרים עלאמה

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 45938-11-20 מדינת ישראל נ' אבו קווידר ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עו"ד הילה מלול

המאשימה

נגד

1. עומר אבו קווידר
באמצעות ב"כ עו"ד טייב בשם עו"ד
דרבאשי
2. עבדאלכרים עלאמה
באמצעות ב"כ עו"ד טרבלסי

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו, בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת תקיפה סתם בנסיבות מחמירות, עבירה לפי **סעיפים 382(א)+379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977** (להלן: "**חוק העונשין**").

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 14/06/20 בשעה 13:43 או בסמוך לכך, בעסק "ביכורי השדה" בתימורים, התגלע ויכוח בין הנאשמים, אשר עבדו בעסק, לבין מר וסילי פרוחורוב (להלן: "**המתלונן**"), אשר עבד בעסק כקב"ט, וזאת על רקע בקשתו מהם לעטות מסיכת פנים.

במעמד זה, תקפו הנאשמים את המתלונן בכך שנאשם 1 הכה את המתלונן במכת אגרוף לפנים, קפץ עליו, אחז אותו בחוזקה והמשיך להכותו עד שהשניים נפלו על הרצפה. מיד ובהמשך, בעוד המתלונן שרוע על הרצפה כאשר נאשם 1 אוחז בו, ניגש נאשם 2 למתלונן והכה אותו במכות אגרוף באזור המותן.

הנאשמים לא חדלו ממעשיהם עד אשר עובדים נוספים שנכחו במקום הפרידו ביניהם לבין המתלונן.

הסדר הטיעון

3. במועד הדיון אשר התקיים ביום 31/10/21 הצהירו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשמים יודו בעובדות כתב האישום המתוקן, יורשעו, והצדדים יעתרו במשותף להטלת מאסר מותנה, קנס, פיצוי והתחייבות.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה ביקשה לכבד את ההסדר בין הצדדים וטענה כי הסכימה לחריגה ממתחם הענישה במקרה זה לאור היעדר עבר פלילי, תיקון כתב האישום, וקבלת עמדת המתלונן.

עוד הוסיפה כי יש להפנות תשומת הלב אף ללקיחת האחריות מצד הנאשמים ולחסכון בזמן השיפוט.

5. ב"כ נאשם 1 ביקש לכבד את ההסדר וטען כי מאחר ומדובר במעידה חד פעמית, ההרשעה עצמה מהווה פגיעה חמורה דיה בנאשם 1, סטודנט אשר כיום עובד כמנהל משמרת, וכן טען כי הנאשם למד את הלקח מאותו אירוע.

כמו כן, טען כי קיימות בחומר החקירה עדויות לכך ש'היו הרמות ידיים משני הצדדים', וכי מתחם הענישה במקרה זה מתחיל ממאסר מותנה.

כאן המקום לציין כי במעמד הטיעונים לעונש טענות ב"כ הנאשם 1 לא נתמכו בכל מסמך ו/או הפניה לפסק דין מתאים.

6. ב"כ נאשם 2 ביקש אף הוא לכבד ההסדר, וטען כי היות האירוע אירוע נקודתי ולא מתוכנן, היעדר עבר פלילי, ופיטורם המידי של הנאשמים ממקום העבודה בשל האירוע - מצדיקים כיבוד ההסדר, שהוא סביר ואשר יש ברכיביו כדי להרתיע את הנאשמים מביצוע עבירה נוספת.

כמו כן, טען כי מבלי להפחית מחומרת האירוע - אין מדובר בתקיפה שגרמה לחבלה או לאליומות ברף גבוה.

7. לצדדים ניתנה אפשרות להגיש פסיקה כתמיכה לטענותיהם בתוך 21 יום. עד מועד הדיון לא הוגש דבר.

שאלת כיבוד הסדר הטיעון

8. הגם שבמעמד הדיון הוצג הסדר דיוני שכלל התייחסות לכל רכיבי הענישה, מצאתי מקום לבחון שאלת כיבוד הסדר הטיעון שכן מדובר בהסדר טיעון מקל שכפי שיוצג בהמשך חורג ממתחמי הענישה ללא כל נימוק ממשי- דבר אשר מעלה תהיה האם מדובר בהסדר טיעון חריג שהאינטרס הציבורי מחייב את בית המשפט שלא לכבדו.

9. בע"פ 1958/98 פלוני נגד מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(1) 577, דן בית המשפט העליון ארוכות בסוגיית כיבוד הסדרי טיעון, ונקבע כך:

"קיומו של הסדר טיעון הוא שיקול מרכזי בשיקוליו של בית-המשפט הגוזר את העונש. ככלל, בית-המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון. עם זאת תמיד חייב בית-המשפט עצמו לשקול את השיקולים הראויים לעונש, שכן תפקידו ואחריותו אינם מאפשרים לו להסתתר מאחורי גבה של התביעה. במסגרת בחינתו של העונש המוצע ייתן בית-המשפט דעתו על כל שיקולי הענישה הרלוונטיים ויבחן אם העונש המוצע מקיים את האיזון הדרוש ביניהם... בבחינת הסדר הטיעון נקודת המוצא היא מידת העונש המוצע בשים לב לסוג העבירה, לחומרתה ולנסיבות ביצועה. כמו

בכל הליך של גזירת הדין, ייתן בית-המשפט דעתו גם על הנסיבות האישיות של הנאשם ועל שיקולי מדיניות של ענישה ראויה, ויתחשב בכל אלה. בית-המשפט אינו יכול לקבוע אם התקיים האיוון הראוי בין אינטרס הציבור לטובת ההנאה שניתנה לנאשם בלא שיבחן מה היה העונש הראוי לנאשם אלמלא הסדר הטיעון, ומהי מידת ההקלה שניתנה לו עקב הסדר הטיעון.

... בית-המשפט יבחן, כמובן, את שיקוליה הפרטניים של התביעה בנסיבות העניין הנדון. כך למשל ייתן דעתו על הקשיים הצפויים בניהול המשפט... כן ייתן בית-המשפט דעתו על האינטרס הציבורי שבהשגת הודיית הנאשם ובקבלת אחריותו למעשיו. עוד יביא בחשבון את האינטרס הציבורי במובנו הרחב - החיסכון בזמן השיפוטי ובמשאבי התביעה והאינטרס הקיים בניצול יעיל של המשאבים שבידי כלל גורמי האכיפה... על כל אלה יש להוסיף כי שיקול משמעותי שעל בית-המשפט להביא בחשבון בטרם יכריע אם לקבל הסדר טיעון או לדחותו, הן ציפיותיו של הנאשם. נאשם אשר הודה על סמך הסדר טיעון ויתר על זכותו לניהול הליך, ויתר על הזכות לחקור את עדי התביעה, ואף ויתר על הסיכוי לזיכוי. ... אין ספק שהנאשם מפתח ציפייה לכך שהתביעה תשכנע את בית-המשפט בצדקת טיעוניה. שיקול זה הוא בוודאי שיקול משפיע, שעל בית-המשפט לשקול בטרם דחיית הסדר טיעון. עם זאת גם שיקול זה יבחן על-ידי בית-המשפט בשים לב ליתר נתוני התיק שלפניו ובמסגרת שקילת היחס ההולם שבין טובת ההנאה שניתנה לנאשם בנסיבות העניין, לבין אינטרס הציבור במובנו הצר והרחב.

בית-המשפט ידחה הסדר טיעון אם ימצא כי נפל פגם או פסול משמעותי בשיקולי התביעה. הנחת עבודה ראויה היא כי התביעה עומדת בחזקת התקינות והכשרות, ובית-המשפט יניח ככלל כי התביעה, כמופקדת על אינטרס הציבור, פועלת בתום-לב ומשיקולים ענייניים... עם זאת, לשיטתי, ... על בית-המשפט לדחות הסדר טיעון אם נפל פגם משמעותי בשיקולי התביעה גם כאשר התביעה פעלה בתום-לב...

אשר לעונש המוצע על-פי הסדר הטיעון - בית-המשפט ישמע במסגרת הטיעונים לעונש את נימוקי התביעה לבקשת הקולה... נוסף על כך, ישמע בית-המשפט מהצדדים טיעונים לעונש שיועלו בהם השיקולים הרלוונטיים לענישה, לרבות טיעונים לחומרה מפי התביעה, כמו בכל הליך אחר שנועד לגזירת הדין... לאחר קיום הליך כאמור יגזור בית-המשפט את הדין. הוא יבחן את העונש על-פי אמות-המידה שמנינו ויבדוק אם העונש המוסכם שהוצע לו אינו מפר את האיוון הדרוש בין טובת ההנאה שהנאשם מקבל לבין אינטרס הציבור. אם שוכנע בית-המשפט בקיומו של איוון כאמור, יאמץ את הסדר הטיעון. אם הופר האיוון האמור, אם התביעה הכללית חרגה בהפעלת השקלול ההולם במזיד, בשוגג או בתום-לב, ואם ציפיות הנאשם מנותקות מהצדקה עניינית, יסטה בית-המשפט מההסדר המוצע ויגזור את הדין על-פי שיקול-דעתו..."

(ההדגשות לא במקור ט.ל.ש)

10. בחינת סוג העבירה, חומרתה ונסיבות ביצועה מעלים כי מתחם העונש הראוי בגינה נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-12 מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח.

עסקין במקרה אלימות חמור בו חברו שניים לתקוף את המתלון בגין הערה על חובת עטיית מסכות. מעבר לחבירה בצוותא חדא וההכאה של המתלון, הרי שמעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי התקיפה הופסקה אך בשל התערבות אחרים באירוע. כך יוצא כי במקרה דנן, הגם שלמתלון לא נגרמו חבלות, קיימות נסיבות רבות לחומרה - דבר שמחייב החמרה בענישה.

מעבר לאמור, המציאות היומיומית בה חדשות לבקרים פועלים אנשים באופן אלים במרחב הציבורי ובכך פוגעים באינטרס החשוב של תחושת הביטחון והמוגנות של האזרח החי במדינה - מחייבת אף היא החמרה בענישה .

[ראו לענין זה ע"פ (מרכז) 46278-05-13 אלבחרי ואח' נגד מדינת ישראל (10/11/13), רע"פ 5337/08 אהרון ואח' נגד מדינת ישראל (20/08/08), רע"פ 4495/19 פלוני נגד מדינת ישראל 04/07/19, ת"פ (כ"ס) 24404-06-14 מדינת ישראל נגד מבחוח ואח' (03/01/16) בעניינו של נאשם 2, ות"פ (רח') 10986-11-14 מדינת ישראל נגד כהן ואח' (21/02/16)].

11. אל מול האינטרס הציבורי הברור בהטלת עונש מאסר כחלק מענישה במקרה דנן והעובדה כי הסדר הטיעון שהוצג חורג לקולה ממדיניות הענישה הנהוגה והמתחייבת, יש לשקול טיעוני הצדדים הנוגעים לנסיבות שהובילו להסדר הטיעון שהוצג.

נסיבותיהם האישיות של הנאשמים - מהטיעונים אשר נשמעו לפני עולה כי הנאשמים נעדרי עבר פלילי ולא נפתחו בעניינים תיקים נוספים לאחר ביצוע העבירה עליה נותנים את הדין היום. כמו כן, הנאשמים פוטרו מעבודתם מיד לאחר ביצוע מעשי העבירה.

האינטרס הציבורי, במובנו הצר והרחב - הנאשמים הודו בביצוע העבירה ולקחו אחריות על ביצועה, גרמו לחיסכון בזמן השיפוט ובמשאבי התביעה וכלל גורמי האכיפה.

מעבר לאמור, כאמור בהלכת פלוני לעיל, נקודת המוצא ולפיה לתביעה עומדת חזקת התקינות וככלל בית המשפט יכבד הסדרי טיעון. כמו כן יש לקחת בחשבון אף את ציפיותיהם של הנאשמים, על אף שהובהר להם כי בית המשפט אינו כבול להסכם שהושג עם המאשימה.

12. סוף דבר, לאחר ששקלתי כלל השיקולים, ועל אף שההסדר אליו הגיעו הצדדים סוטה ממתחם הענישה הראוי, לא בלי היסוס, שוכנעתי לכבד ההסדר אליו הגיעו הצדדים, וזאת מאחר ומצאתי כי לא נפל פגם משמעותי בשיקולי התביעה, ועל אף שזה מקל עם הנאשמים - איננו מפר את האיזון בין האינטרסים השונים באופן שבית המשפט יסטה מהסדר טיעון.

עם זאת, לאור השיקולים הרבים לחומרה במקרה דנן, רכיבי ענישה כלכליים שאטיל יהיו מוחשיים ומשמעותיים.

טרם סיום אציין כי בקובעי שיש לכבד ההסדר אין כדי לומר כי בנסיבות מקרה זה, הסדר טיעון זה הוא ההסדר הראוי אלא רק שאין באפשרות בית המשפט לסטות ממנו לאור ההלכה הנוהגת הנוגעת לכיבוד הסדרי טיעון.

13. אשר על כן, אני גוזרת על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן ח' לפרק י'

לחוק העונשין.

2. התחייבות בסך 4,000 ₪ להימנע במשך 3 שנים מביצוע עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.

3. תשלום פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלונן (ע"ת מספר 2).

הפיצוי ישולם ב-2 תשלומים שווים ורצופים.

תשלום ראשון תוך חודש ימים מהיום.

מצ"ב טופס פרטי ניזוק .

4. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורת הקנס.

הקנס ישולם ב-2 תשלומים שווים ורצופים.

תשלום ראשון תוך 90 יום מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א טבת תשפ"ב, 15 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.